

[Hans Jørgen Holm]

3 uger til 8 uger. Jeg tror, det kunne være blevet til skade for beskæftigelsen, hvis ikke man havde foretaget denne ændring, og vi må så håbe, at der er et flertal for at gennemføre det.

Ændringsforslagene fra fremskridtspartiet stemmer vi imod. Vi mener, som det fremgik af debatten forleden om dette forslag, ikke, det er rigtigt at indføre 2 karenstage.

Ændringsforslagene fra det radikale venstre er der det bemærkelsesværdige ved, at de i langt de fleste tilfælde er tiltrådt af socialdemokratiet. Vedrørende et andet lovforslag, som er parallelt hertil, nemlig om arbejdsløshedsforsikringen, har socialdemokratiet ikke ønsket at tiltræde mere end et enkelt forslag, fordi man ikke ville blande sig i sagen. Det kunne egentlig være rart at vide: hvad vil socialdemokratiet? Man har tilsluttet sig nogle radikale ændringsforslag, men noget egentligt udspil fra socialdemokratiet savner vi også på dette område. De proklamerer stor bekymring for økonomien, men man får ikke noget at vide om, hvad socialdemokratiet vil. Man fristes næsten til at sige, at de godt vil det søde, men hvad med det sure? Det er måske også en problemstilling, der er ved at være aktuel i denne forbindelse, at man må både tage det søde og det sure for at få en helhed ud af tingene.

Birthe Hansen (SF):

Jeg er nok ikke helt enig med fru Agnete Laustsen i hendes vurdering af udvalgsarbejdet. Jeg mener, at tidspresset, som skyldes regeringens helt klare ønske om at få disse lovforslag presset igennem en første, anden og tredje behandling inden for 8 dage, har præget udvalgsarbejdet i en sådan grad, at det ved lov burde forbydes folketingsmedlemmer at arbejde på de betingelser. Hvordan kan man tro på en seriøs behandling af lovforslag, når et svar næsten indløber, før spørgsmålet er stillet, og et kaos svarende til hovedbanegårdens i myldretiden hersker?

Det er heller ikke en rimelig arbejdsform for medlemmer, der også har et liv uden for Christiansborg. På denne måde har vi kun mulighed for at have kontakt med vore børn i sommerferien, ellers ser vi dem kun, når de sover. Jeg håber på et flertal for en ændring af disse urimelige arbejdsvilkår.

Og så vil jeg gå over til at sige noget om ændringsforslagene.

Da vi i SF allerede under første behandling på det skarpeste afviste disse lovforslag, har vi i udvalget stillet spørgsmål for at få afkræftet eller bekræftet rigtigheden af den sociale slagside, som vi helt klart mener lovforslagene har.

Af nogle svar på stillede spørgsmål i udvalget tegner sig et billede af et sygdomsfravær hos lønmodtagere for årene 1980 og 1981, som viser en klar nedadgående tendens, helt klart fordi folk på grund af arbejdsløsheden hellere kravler på arbejde end melder sig syge af angst for at miste deres arbejde. Samme mening gives der udtryk for fra lægeside.

Andre svar viser klart, at det hårdeste og mest belastende arbejde er pålagt de ufaglærte, som følgelig også har det største sygefravær, og i denne gruppe fører kvindelige lønmodtagere på grund af deres dobbeltfunktion med udearbejde og pasning af hjem og børn. Det svar kan ikke undre nogen.

Bl.a. vor påvisning af det børnefjendske i tiden, vi lever i, og specielt i forslaget om at fratage lønmodtagere retten til en fraværsdag med løn eller dagpenge under børns sygdom, en ret, som for mange er erhvervet via faglige overenskomster, har fået de radikale – og hvem var vel nærmere til det end dem? – til at stille et ændringsforslag, som vi stemmer for, idet det undtager fravær ved børns sygdom.

Vi vil ligeledes stemme for de ændringsforslag, der indeholder mulighed for at føre loven, om ikke helt, så dog på nogle punkter, tilbage til bestående lov, således at dagpengesatsen på 90 pct. bibeholdes.

Til slut vil jeg sige, at sociale foranstaltninger er almennyttige. De er ikke alene til gavn for brugerne af dem, men er også af betydning for stabile samfundsforhold og er med til at bevare menneskers arbejdsevne og livsduelighed.

Tove Niemann (FP):

Angående lovforslag nr. L 4. Fremskridtspartiet vil stemme for de af socialministeren stillede ændringsforslag nr. 4, 5, 19 og 20. Dertil vil jeg føje, at ændringsforslag nr. 4 er udarbejdet af fremskridtspartiet. Forslaget indebærer, at retten til dagpenge fra arbejds-